

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Ignis è terra erumpentis, & fulminum vera causa fabulose opposita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

condio opponerent, lustrentur, non illustrarentur. Allicerent enim, non arcerent, illorum vasa ignem, qui illis injuriarum dicam ab hospitibus & emptoribus scriptam, perspicue manifestaret. Nouit enim, & ignis causas decidere, Deo iubente. Ita in manu illius est omnis creatura, scuit, vel parcit, ad nutum Conditoris. Nec, si secum argumentis putet, melius eam vllus subditius Dædalus condere potuisset. Apparet ergo, tonitrua & fulmina, & ignes, & incendia, non naturæ tantum, neque tentatoris duntaxat Stygij, sed etiam DEI esse, & aliquando quidem defendentis, sæpe tamen etiam terrentis, aut punientis instrumenta.

C A P V T IV.

Æquitas bonitasq; diuina, in tempestatibus, & mundi elementis, Pharaoni, Alphonso X. alijsq; luculente ostensa.

Igantes olim, cum Iouem vellent celo pellere, finguntur à Poëtis fulminum iactu derurbati. Nimirum vt vel fictum DEVM docerent, in picturis ac statuis, merito exprimi, rubente dextera fulmen vibrantem, sumpta occasione, ex turri Babel, montes montibus impositos cecinerunt. Vtque vel in mortuis vindictæ esset monimentum, scripserunt, Typhoeum sepultum, quoties in latus se vertat, flammæ & aquas, ex insula, euaporare. Qua de causa Strabo fabulam natam memorat, quod cum Eretrienfes, & Chalcidenses, in Pithecusis insulis, habitarent, terræ frugibus atque auri fossione beati, inde, ob terræ motus, exhalantes ignes, aquarum feruores, & mare inualefcens, excedere coacti sint. Huius enim generis eructationes habet insula, ob quas etiam missi ab Hierone tyranno Syracusanorum coloni, paratum iam à se murum compulsi sunt deserere. Hæc natiua soli damna, eiuscemodi fabulâ Poëtæ excusauerunt. Sed non opus est ad fabulas confugere. *Dominus sapientia fundauit terram, stabilinuit caelos prudentia: vbi voluit, posuit bitumen, sulphur, & ignes, quæ & ipsa cedunt in hominum vtilitatem.* Nam & bitumine muros Semiramis struxisse dicitur, & aqua bituminata & nitrosa, qualis Cutilia, vtilis est bibendo, atque purgationibus; & eiusmodi ignes de terra, aut cælo erumpentes, vt iam olim docuit Tertullianus

I.
Virg. in
Ætna.

Gen. 11.

Strab. lib. 6.

Proverb. 3. 19.

Plin. l. 31. c. 6.

Eccl. 10. 4. imago sunt inferorum. Denique *in manu Dei potestas terra.* unde
 Iob. 11. 19. *sæpenumero terras gentium evertit Dominus, & perdidit eas usq;*
 Gen. 19. 24. *ad fundamentum.* Quod factum est, quando Dominus pluit super
 Sodomam & Gomorham sulphur & ignem à Domino, de cælo: & sub-
 uertit ciuitates has, & omnem circa regionem, uniuersos habitatores
 urbium, & cuncta terra virentia: item, quando Moyse virgam in
 Exod. 9. 23. cælum extendente, Dominus dedit tonitrua, & grandinem, ac discur-
 rentia fulgura, super terram: pluitq; Dominus grandinem super terram
 Egypti. Et grando & ignis mixta pariter ferebantur, tantæq; fuit mag-
 nitudinis, quanta ante nunquam apparuit, in uniuersa terra Egypti.
 Sed sæpe, vbi forti medicina opus est, per tonitrua concionatur,
 per fulgura illuminat mentes, dum cæcat oculos Deus, quod non
 Act. 9. 3. solum factum est, quando Paulum subito circumfulsit lux, de cælo,
 & ille cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi: *Saule, Saule, quid
 me persequeris?* voce pariter & luce percussus: sed etiam regi in cæ-
 lum ferocienti, cui de ingenio atque sapientiâ suâ stulta opinio fa-
 ctum fecerat, forti manu, deprimendum. Verùm operæ pretium
 erit, rem deductiùs narrare.

II. Tradit, in Hispanorum annalibus, Rodericus Santius Al-
 phonsum X. huius nominis Ferdinandi III. filium, non minùs su-
 perbiâ, quàm honoribus elatum, eo supercilio fuisse, vt ipsa eti-
 am diuina opera, quæ perfectissima, & cum summa sapientiâ,
 pondere, numero, & mensura creata sunt, auderet, sub censu-
 ram suam, nouus Momus rapere. Iam hoc illi, in mundo, displic-
 ebat, iam illud. Hyems nimis frigida, æstas nimis calida erat:
 cælum nimis altum, mare nimis profundum. Nec hominis illi sa-
 tis probabatur fabrica; cornutos omnes esse voluisset magisq; na-
 sutos. Qualis scilicet ipse erat, cui nasus fuit plus quàm Rhinoce-
 rotis. Atq; vt videas, apud superbos, nullum esse terminum in-
 saniendi, eò Alphonsum hic progressus est, vt sacrilego ore palam
 iactaret: *si ipse, à principio creationis humanae Dei altissimi consilio in-
 terfuisse, futurum utiq;, vt nonnulla meliùs ordinatusq; conderen-
 tur.* O vana! ô funesta! ô impie superba amentia! Itane Marsyas
 prouocat Apollinem? discipulus docet Magistrum? homo stultissi-
 mus æternam sapientiam emendat? Aliter sapiens ille loquitur, qui
 Eccl. 3. 14. ait, *non possumus eis (operibus DEI) quidquam addere, nec auferre.* Nec
 aliter.